

dziesiątym miesiąca poprzedzającego miesiąc płatności renty w myśl art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044).

§ 3. Wysokość udziału Państwa ustala się przy rozrachunku na podstawie §§ 1404 i 1405 ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej, obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej, w ten sposób we frankach złotych, że sumę kwot wyrażonych w markach polskich w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121 poz. 976) dzieli się przez przeciętny kurs franka złotego za miesiąc, w którym wypłata świadczenia nastąpiła.

§ 4. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121 poz. 976) z wyjątkiem § 2 tegoż rozporządzenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej *G. Simon*

324.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych do rent pobieranych na podstawie ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 16 i 17 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398) oraz art. 2 ustawy z 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 30, poz. 247), zarządza się co następuje:

§ 1. Uszkodzonym, którzy w myśl ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyzniane do rent, ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398), pobierają dodatki drożyzniane, przysyja-

się od dnia 1 kwietnia 1924 r. dodatki drożyzniane w miejsce pobieranych dotychczas w wysokości różnicy pomiędzy rentą pobieraną na podstawie ustaw obowiązujących w chwili wypadku, a kwotą, jaką osoba uprawniona pobierałaby tytułem renty w myśl §§ 559—563 obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r., gdyby rentę obliczono od kwoty 360 franków złotych uważanej już za rezultat zastosowania § 563 ust. II, względnie § 939 cytowanej ordynacji.

§ 2. Zlecenia wypłaty dla urzędów pocztowych wystawiane będą we frankach złotych, wypłata zaś świadczeń dokonywana będzie w markach polskich podług kursu franka złotego, obowiązującego w dniu dziesiątym miesiąca poprzedzającego miesiąc płatności renty, w myśl art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 3. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy prawne, wydane poprzednio w przedmiocie dodatków drożyznianych na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 398).

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej: *G. Simon*

325.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie zmiany okręgów probierczych: lwowskiego i krakowskiego.

Na zasadzie art. 15 i 18 dekrety z dn. 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. № 1 poz. 1) i art. 1 ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470) i zgodnie z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5 sierpnia 1921 r. o organizacji i zakresie działania urzędów probierczych (Dz. U. R. P. № 69 poz. 457) zarządza się co następuje:

§ 1. Wydziela się z krakowskiego okręgu probierczego powiaty polityczne: brzozowski, jarosław-

ski, kolbuszowski, krośnieński, liski, niski, rzeszowski, sanocki, strzyżowski i ~~znobrzeński~~ i przylącza się je do lwowskiego okręgu probierzczego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

326.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 27 stycznia 1922 r. o nieobecnych i zaginionych na powiaty: wileński, trocki, oszmiański, święciański, brasławski, dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski.

Na podstawie art. 3 ustawy z dn. 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmiany i uzupełnienia niektórych przepisów obowiązującego w Królestwie Polskim Kodeksu Cywilnego z roku 1825, oraz ustawy postępowania cywilnego, dotyczących nieobecnych i zaginionych (Dz. U. R. P. № 11 poz. 87) zarządza się co następuje:

§ 1. Na powiaty: wileński, trocki, oszmiański, święciański, brasławski, dziśnieński, duniłowiczowski i wilejski — rozciąga się moc obowiązująca art. 139 Kodeksu Cywilnego Polskiego z r. 1825, oraz art. 1, 2, 4 i 5 ustawy z dn. 27 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 87) z tem jednakże ograniczeniem, że na tych obszarach nie ma zastosowania art. 42 do 45 Kodeksu Cywilnego Polskiego z r. 1825 w brzmieniu wprowadzonym przez powołaną ustawę.

§ 2. Uchyla się art. 1243 tom X części I Zbioru praw ros. oraz art. 1451 do 1460 ustawy postępowania cywilnego, obowiązującej na wymienionych w § 1 obszarach. W art. 2330 tomu X cz. I Zb. praw ros. wykreśla się końcowe słowa „lub za przepadłego bez wieści”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od daty jego ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

327.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie rozszerzenia granic miasta i uzdrowiska Ciechocinka.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92) tudzież art. 11 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. № 31 poz. 254) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z gminy Raciążek w powiecie Nieszawskim: wieś Aleksandrówkę, wieś stary Ciechocinek, część osady Raciążek, tak zwaną „Piaski”, część wsi Wola-Raciążek, tak zwaną „Mała Wola” i „Słonawy”, część wsi Słonisk, a mianowicie parcele, oznaczone w tabeli likwidacyjnej numerami od 7 do 16 włącznie, część wsi Wołuszewo, a mianowicie parcele, oznaczone w tabeli likwidacyjnej numerami 33 do 36 włącznie, część wsi Nowy Ciechocinek, a mianowicie parcelę, oznaczoną w tabeli likwidacyjnej numerem 11, i włącza się wszystkie powyżej wymienione miejscowości i parcele do obszaru miasta i uzdrowiska Ciechocinka.

Linia graniczna tak rozszerzonego obszaru miasta i uzdrowiska Ciechocinka bieć będzie: na północy od koryta odnogi rz. Wisły w kierunku południowo-zachodnim granicą pomiędzy działkami № 16 i № 17 tabeli likw. Słonisk do obecnej granicy miejskiej na wale ochronnym; stąd obecną granicą miejską, aż do południowej granicy działki № 1 tabeli likw. Wołuszewo; dalej granicą tejże działki do drogi, wiodącej do Wołuszewa, stąd wzdłuż tejże drogi, do granicy działki № 35 tabeli likw. Wołuszewo; dalej granicą tejże działki, aż do działki № 4 tabl. likw. Nowego Ciechocinka, a następnie zwraca się wzdłuż granicy tejże działki w kierunku południowo-wschodnim, aż do plantu kolejowego; stąd rowem granicznym w kierunku północno-wschodnim między działkami № 58 tabl. likw. Wołuszewo i działki № 5 tabl. likw. Nowy Ciechocinek; dalej granicą działki № 3 tabl. likw. Nowy Ciechocinek na południowy wschód do granicy działki № 2 tabl. likw. Nowy Ciechocinek, dalej granicą tejże działki, aż do zetknięcia się z granicą miasta przy drodze, wiodącej do Aleksandrowa; dalej granicą miasta do kopca granicznego Nowego i Starego Ciechocinka; dalej granicą wsi Stary Ciechocinek w kierunku południowo-zachodnim, aż do krzyża przy drodze, wiodącej do Raciążka; dalej w kierunku południowo-wschodnim wzdłuż tejże drogi i granicy wsi Aleksandrówka aż do granicy działki № 34 tabl. likw. Raciążka; następnie zwraca się ku północnemu wschodowi drogą polną i granicą działek № 33 i № 41, aż do drogi wiodącej do Raciążka; dalej rowem wzdłuż granicy działki № 40 tabl. likw. Raciążka do końca granicy działki № 26 tabl. likw. Raciążka i granicą działki № 63 tabl. likw. Raciążka do szosy nieszawskiej; dalej szosą nieszawską w kierunku południowo-wschodnim, aż do granicy działki № 42 tabl. likw. Raciążka, następnie granicą tejże